

M. Valjavec.

V Buravcih blizu Čakovca
v Medjumurju.

Slov. Glasnik V. 1860. 121. 122
Smesnice v smah.

32 9/44

1. Negda so našli japa prasico v prahu, pak so ne bili nikomu strahu, pak nit su ne išli
pitat slepoga sambola, jeli bi bili hitili na kola, samo so njo dimo pelali, pak so njo mam
zaklali. Undaj so njo reščinjali, pak so sekli koka kakti voka, a hrebtišče kak nigdo
nikoga nišče, a rebra kakti kebra; pak so xeli vun jetra, pak so rekli, da x naj nikdo vu
nje ne plentra; undaj so pak xeli vun pluća, pak so rekli, da naj Eva v nje huče.
A hladnetino bi se bila stala, kak je bila zdela premala, a Eva nesla hladnetino
v len, pak njo je prijel drem, pak so se plebaroševi psi x njom xesreli; pak so
nji hladnetino pojeli; a doklam je došla kmeta v vrta, tečas je bila zdela
več potota; a japa so dobili kapo belo, kaj nji' je dopalo v velo.

3

2. Negda je bil konj po poti drėčci, pak je doli čpal, tak da se je ves
v prahu votal. A to je vok zdalka xapazil, pak je po črevo knjemu
plazil. A konj je rekel: najti, vok mene klarti, išče ti je živa moja
mati: neg ti spukni čavel iz moje hosti, budeo imel s friskim mesom
gosti. Vok se lepo kcoj precmukne, pak njemu čavel iz hosti
spukne, a konj pak voka po lampu tak vdere, da x mam
vok vkroj pobere i sobom doli slopi, tak da zemljo vso s
krujom poštropi. Undaj je vok rekel: prav mi vodi i' sako
mu takvomu, koji se v ljudsko mestrijo pišča: ja sem se
navčil mesarije, pak sempe hapil barbarije. Koj mestar svo
mestrijo sobom nosi, on nigdar kruh ne prosí, soštar žilo,
tišlar pilo, šnajder iglo itd.

3